

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư ngày 22/12/2021.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 741

NIỀM VUI CHÂN THẬT KHÔNG CÓ PHIỀN NÃO, CHỈ CÓ SINH TRÍ TUỆ

Chúng ta thử quán sát xem từ xưa đến giờ, mình đã từng có niềm vui chân thật không có phiền não, chỉ có trí tuệ không? Hay chỉ là những niềm vui nhất thời, sau đó hết vui lại buồn? Niềm vui chân thật không có phiền não, chỉ sinh trí tuệ. Niềm vui hưởng thụ trong năm dục sáu trần, thỏa mãn tài sắc danh thực thùý chắc chắn là niềm vui nhất thời, sau đó sinh phiền não. Niềm vui tiếp nhận được Phật pháp, tiếp nhận giáo dục Thánh Hiền giúp chúng ta cải đổi vận mệnh mới là niềm vui chân thật.

Trong Kinh Phật nói: **“Bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ”**, trăm ngàn muôn kiếp mới được gặp. Hòa Thượng nói: **“Sống trên thế gian này, có người nào không truy cầu sự an vui! Nhưng họ tìm cầu sự an vui trong năm dục sáu trần, mê chấp trong năm dục sáu trần. Thỏa mãn niềm vui trong năm dục sáu trần thì chắc chắn chỉ là niềm vui nhất thời, sau đó là khổ đau”**. Người thế gian mong cầu giàu sang, địa vị, nhưng rồi thấy mình không giàu sang không có địa vị bằng người khác, lúc đó lại sinh phiền não. Bởi vì họ có xe đẹp, có nhà cao cửa rộng nhưng xe của người khác đẹp hơn xe của họ, nhà của người khác cao hơn nhà của họ. Họ tranh đua đi xe đẹp, ở nhà sang thì chắc chắn chỉ có phiền não chứ không có trí tuệ. Sai lầm của người thế gian là chỉ mong cầu hưởng thụ năm dục sáu trần.

Hòa Thượng nói: **“Họ nhận lầm. Họ cho rằng niềm vui trong ngũ dục là thật cho nên họ bị khổ, vì sau niềm vui đó là phiền não, sau phiền não là khổ đau”**. Người xa lìa thú vui năm dục sáu trần, không bị năm dục sáu trần lôi cuốn thì người đó mới chân thật tự tại. Người xưa nói: **“Nhân đáo vô cầu phẩm tự cao”**. Khi con người đạt đến chỗ **“vô cầu”** thì nhân cách, đạo đức, phẩm vị của người đó sẽ nâng cao.

Người thế gian sai lầm, ngộ nhận, không biết đâu là chân thật an vui. **Niềm vui chân thật nhất chính là “pháp duyên”**. **“Pháp” là Phật pháp. “Duyên” là duyên ngộ. “Pháp duyên” là duyên may gặp được Phật pháp**. Trong 2 -3 năm qua, dịch bệnh Covid triển miên. Người ta sống trong lo lắng, bất an, còn chúng ta ngày ngày vẫn được học Phật pháp. Trong lúc học Phật pháp, chúng ta quên đi thế giới bên ngoài. Vào ngày Vía Phật A Di Đà, trong lúc cả thế giới đang bất an thì chúng ta lạy Phật trong 3 giờ đồng hồ, tâm rất an. Một Phật tử nhắn tin cho tôi nói rằng: **“Con cảm nhận thấy lạy Phật online rất thanh tịnh. Lạy Phật tại pháp hội đông người có âm thanh tạp nhiễm nên dễ bị phân tâm”**. Tôi cũng cảm thấy như vậy. Khi lạy Phật tại hiện trường, tôi mệt 10 phần. Hôm trước lạy Phật kết nối online thì tôi chỉ mệt 4 phần, tôi cảm thấy thời gian trôi qua rất nhanh.

Hòa Thượng nói: “*Pháp duyên người tu học Phật pháp có được này rất quý, không phải lần nào đến thế gian này cũng có thể gặp được. Pháp duyên này không dễ gì gặp được, cho nên kệ khai Kinh có câu: “Bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ”, trăm ngàn muôn kiếp mới được gặp*”. Không phải đời nào đến thế gian này chúng ta cũng được gặp! Cơ duyên này vô cùng khó, vô cùng hiếm, không thể nghĩ bàn!

Một lần, khi được mời đến Tịnh Tông Học Hội ở Bắc Mỹ, tôi gặp hai cuốn sách “*1200 đề tài của Hòa Thượng Tịnh Không*”. Tôi xin người phó thôn một cuốn nhưng họ không đồng ý vì đó là pháp bảo. Tôi ở đó giảng 3 ngày liên tục, mỗi buổi giảng 1,5 tiếng. Trong buổi học cuối cùng, tôi dịch cho một pháp sư nói tiếng Hoa thì họ mới biết thực lực của tôi. Sau khi tôi giảng xong 3 ngày, họ cung kính tặng tôi cuốn sách đó. Khi nhìn cuốn sách, trong lòng tôi đinh ninh rằng mỗi ngày mình sẽ học một chuyên đề trong cuốn sách này. Đủ duyên lành, một thời gian sau, tôi đã triển khai cuốn sách này.

Bây giờ, chúng ta lại có pháp duyên với cuốn sách “*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*”. Tôi được tặng cuốn sách quý này. Từng lời trong cuốn sách vô cùng thiết yếu với người tu Tịnh Độ. Đây là một pháp duyên, âu cũng là một sự an bài.

Hồi tôi học Đại học năm thứ hai, tôi học kém nhất lớp. Các bạn học giỏi đều được tuyển đi làm nhân viên tiếp thị. Tôi học kém hơn nên họ không chọn tôi làm nhân viên tiếp thị. Đây là một sự may mắn của tôi. Trong một hội chợ thương mại ở Quang Trung, những doanh nghiệp Đài Loan tham gia hội chợ. Các bạn của tôi là nhân viên tiếp thị của những gian hàng trong hội chợ. Tôi được các bạn mời đi tham quan các gian hàng của họ. Tôi bắt gặp bộ sách “*Nhi đồng học Phật*”. Tôi đọc qua mấy chục trang liền biết đây là sách quý, phương pháp học rất rõ ràng dễ hiểu. Tôi liền nảy ra ý tưởng sau này mình sẽ triển khai học cuốn sách này. Tôi được tặng cuốn sách đó. Tôi để cuốn sách trên kệ sách khoảng gần 10 năm. Lúc đó vòng xoáy cơm gạo áo tiền đã làm tôi quên hết chữ Hán rồi. Vì biết tôi từng đi du học nên có người mời tôi đi dạy lớp sơ cấp Phật học. Và khi đó tôi bắt đầu dùng quyển sách đó để dạy. Sau nhiều năm đi dạy học, tôi thấy cần triển khai dạy chữ Hán bằng cuốn sách “*Nhi đồng học Phật*”. Tôi đã dành ra hơn 5 năm để triển khai dạy học qua video. Giai đoạn đầu vô cùng khó khăn, tôi phải tự bố trí vừa dạy học, vừa tự quay phim để lưu lại từng bài giảng. Nhưng nhờ vậy mà giờ đây chúng ta có trang web nhidonghocphat.com rất hữu ích.

Cuộc đời chúng ta có những pháp duyên rất lạ, đâu phải một lần ta đến thế gian này ta lại gặp được duyên tốt! Cũng may mắn tôi có học trò tốt, làm việc tốt ở Bắc Mỹ nên họ mời tôi hai đến Bắc Mỹ lần. Bản thân học trò phải là những người chân thành, tu hành tốt, làm việc tốt nên khi họ tiến cử tôi, người Trưởng thôn của Đạo tràng ở đó mới đồng ý. Thôn đó rộng hơn 120 hecta, với 40 khu nghỉ xung quanh. Từ chỗ tôi nghỉ di chuyển đến chánh điện phải đi bằng ô tô. Khi ở trên cao có thể nhìn thấy những con nai đứng ăn rất tự tại. Nhờ có pháp duyên đó mà tôi gặp bộ sách “*1200 đề tài của Hòa Thượng Tịnh Không*”. Gần đây, khi chị Phó thôn gọi điện cho tôi, tôi chia sẻ với chị ấy rằng chúng tôi đã triển khai học được 700 đề tài, chị ấy rất ngạc nhiên. Họ tặng sách cho chúng ta mà chúng ta triển khai học tập như vậy nên họ rất hoan hỉ, không thể tưởng tượng được. Cuốn sách còn

lại không biết bây giờ có ai đọc không. Họ rất bận rộn. Để có thể tập trung tham gia một pháp hội, họ phải lái xe 5 đến 7 tiếng đồng hồ mới đến nơi. Ông trưởng thôn là người Mỹ gốc Hoa. Ông ấy biết tiếng Anh, biết tiếng Hoa nhưng không biết tiếng Việt. Trong lúc tôi giảng, thỉnh thoảng tôi nói tiếng Hoa. Tôi giảng bằng tiếng Việt, ông ấy nghe tôi giảng không hiểu gì cả nhưng cảm thấy hay.

Pháp duyên này vô cùng tuyệt vời và thiết thực với những hành giả học Phật nói chung và hành giả tu Tịnh Độ nói riêng. 1200 đề tài này vô cùng cần thiết, nhưng không mấy người gặp được. Có người học được 10 đề tài thì đã *“tốt nghiệp”*. Tôi đảm bảo sẽ có những người tốt nghiệp sau khi học tập đủ 1200 đề tài. Một ngày còn sống là một ngày tôi học tập. Còn khoảng 18 tháng nữa thì chúng ta hoàn thành giáo trình này.

Hòa Thượng nói: **“Pháp duyên không dễ gặp! Nếu đã gặp được pháp duyên thì chúng ta phải vô cùng trân trọng!”**. Duyên tôi gặp được những cuốn sách quý này không dễ chút nào, duyên triển khai học tập cũng không dễ. Đôi khi tôi nghĩ lại mà xúc động cảm tình đến ứa nước mắt. Trong cuộc đời, người ta có những nhân duyên được đãi ngộ quá tốt nên họ không trân trọng. Chúng ta khó khăn mới có được nhân duyên tốt nên chúng ta trân trọng.

Đúng như trên Kinh đã nói: **“Trăm ngàn muôn kiếp mới được gặp”**. Thời gian của *“trăm ngàn muôn kiếp”* vô cùng dài. Phật nói: **“Thân người khó được, Phật pháp khó nghe”**. Gặp được thân người này khó như con rùa mù một trăm năm mới nổi lên mặt biển một lần gặp được bọng cây một trăm năm mới nổi lên mặt biển một lần. Cơ duyên này quá khó, quá hiếm! Trong khi đó có những người có được thân người rồi mà tùy tiện, hủy hoại. Họ làm rất nhiều việc bất thiện, tạo tội, có những người làm những việc sai trái cùng cực để Pháp luật áp chế tài, thậm chí loại bỏ ra ngoài xã hội. Hiện nay, đội ngũ y bác sĩ vô cùng vất vả để cứu chữa cho hàng nghìn bệnh nhân Covid. Nhiều người trong số họ không thể trở về. Vậy mà có những người trục lợi, con số lên đến 4000 tỉ đồng khiến cho các cấp lãnh đạo Nhà nước phải đau đầu. Người ta sai lầm cho rằng tiền tài danh lợi mới thỏa mãn thú vui của họ mà không biết rằng họ đang gây họa cho bản thân và cộng đồng xã hội.

Họ không trân trọng pháp duyên được làm người. Họ không trân trọng pháp duyên được học Phật pháp. Họ lơ làm chệnh mảng, qua loa. Vô cùng đáng tiếc! Hòa Thượng nói: **“Pháp này vô thượng thậm thâm vi diệu Pháp. Bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ. Ngã kim kiến văn đắc thọ trì. Nguyện giải Như Lai chân thực nghĩa.”** Pháp môn Tịnh Độ là pháp vô thượng thậm thâm, trăm ngàn muôn kiếp mới được gặp, con nay nghe được xin được thọ trì. Thời kỳ Mạt Pháp này, chúng ta gặp được pháp Tịnh Độ, đây là pháp **“bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ”**, đã khó gặp mà được gặp, nay nghe được rồi phải thọ trì.

Chúng ta tu học đã có sự truyền thừa một cách rõ ràng, có danh môn chánh phái thì phải học tập rõ ràng, không tu mù luyện quán. Hòa Thượng Tịnh Không từ năm 36 tuổi đã **“tam bất quản”**, không quản người, không quản việc, không quản tiền. Ngài Lý Bình Nam là Thầy của Hòa Thượng Tịnh Không. Ngài Lý Bình Nam từng là một viên chức, khi dùng một chiếc phong bì của công ty Ngài cũng xin phép để không phạm tội ăn cắp. Cả một đời Ngài thông Kinh thông giáo nhưng chỉ một lòng với pháp môn niệm Phật. Tổ Ấn Quang là Tổ sư thứ 13

của Tịnh Độ. Tổ Ấn Quang là Thầy của Ngài Lý Bình Nam, là người giúp Ngài Lý Bình Nam quay về với Tịnh Độ.

Hòa Thượng nói: *“Nhân duyên chúng ta gặp được Tịnh Độ chánh mạch như thế này thật sự là trăm ngàn muôn kiếp mới được gặp. “Ngã kim kiến văn đắc thọ trì”, con nay nghe được xin nguyện thọ trì. Chúng ta hãy tỉ mỉ mà nghĩ tưởng xem nhân duyên này có dễ dàng không? “Nguyện giải Như Lai chân thật nghĩa”, xin nguyện hiểu ý nghĩa chân thật của Như Lai. Bạn phải khế nhập cảnh giới của Như Lai thì bạn mới có thể hiểu được ý nghĩa chân thật của Như Lai. Nếu bạn không khế nhập cảnh giới của Như Lai thì bạn không thể hiểu được ý nghĩa chân thật của Như Lai. Hiểu được ý nghĩa chân thật của Như Lai thì mới chân thật an vui, chân thật cứu cánh, chân thật viên mãn. Muốn đạt được trí tuệ, đức năng cứu cánh viên mãn thì bạn cần phải buông bỏ tất cả ngoại duyên. Những duyên bên ngoài làm mình tăng trưởng tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn. Phải xa lìa những thứ đó mới vào được cảnh giới Như Lai, như vậy mới có thể hiểu được cảnh giới của Như Lai.*

Hòa Thượng nói: *“Bạn phải hiểu rõ những thứ năm dục sáu trần ở trước mắt không phải là cứu cánh, không phải là viên mãn mà chỉ có một chút lợi nhỏ trước mắt. Bạn có một chút lợi nhỏ, có một chút niềm vui nhỏ nhưng sau đó bạn phải sinh tử luân hồi trong vô lượng kiếp. Vì để hưởng thụ một chút lợi nhỏ ở trước mắt mà bạn làm lỡ mất đi cơ hội vĩnh thoát luân hồi, phá mê khai ngộ. Bạn thử nghĩ xem có đáng không? Nếu bạn bỏ mất đi cơ hội vậy thì chẳng phải là quá sai lầm hay sao! Chỉ cần bạn một lòng bền vững thì trong đó chân thật có niềm vui lớn. Đây là niềm vui của người giác ngộ, là niềm vui của Phật Bồ Tát. Niềm vui siêu vượt sáu cõi luân hồi không phải là niềm vui ở trong năm dục sáu trần. Niềm vui này không những không sinh phiền não mà giúp chúng ta sinh trí tuệ. Cho nên người tu hành phải có thể nhẫn nhục, nhịn được những cám dỗ của năm dục sáu trần. Niềm vui của năm dục sáu trần sinh phiền não”.*

Hòa Thượng phân tích rất kỹ. Những duyên bên ngoài làm cho chúng ta tăng trưởng tự tư tự lợi, tăng trưởng danh vọng lợi dưỡng, tăng trưởng năm dục sáu trần, tăng trưởng tham sân si mạn. Cho nên người tu hành phải có thể nhẫn trước tự tư tự lợi, năm dục sáu trần. Chúng ta hãy gác những thứ đó qua một bên, nắm chắc lấy cơ hội học đạo.

Tôi nhớ đến hai câu Kinh văn tôi được nghe từ lúc nhỏ, cách đây 30 – 40 năm mà tôi rất tâm đắc:

“Bã công danh ta nào thiết gì

Chỉ một lòng tu niệm đạo từ bi”

“Bã” là bã đậu. Công danh cũng chỉ là “bã” mà thôi. Cho nên niềm vui của người giác ngộ, niềm vui của Phật Bồ Tát là niềm vui không bị bó buộc trong năm dục sáu trần, là niềm vui chân thật an vui. Niềm vui có lợi nhỏ nhưng sau cái lợi đó là sinh tử luân hồi trong vô lượng kiếp.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!